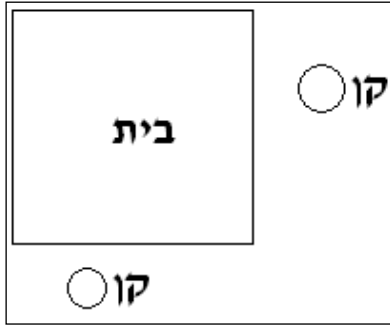

ואף כשיש קן אחר בתוך חמישים אמה, אבל אי אפשר לראותו מכאן, כי יש קרן זוית המסתירה אותו, ודאי לא בא גוזל זה משם, כי כלל בידנינו, שכל המדדה אינו מתרחק מקינו למקום שאי אפשר לראות משם את קינו, ואם כן ודאי אינו מקן אחר אלא מזה, והוא מאלו שהכין, ומותר.

טלטול הַעֲלִי לקצב עליו בשר

הַעֲלִי הוא משטח של עץ, שרגילים לכתוש בו חיטים, [נותנים עליו חיטים, וכותשים אותם], ולכן הוא כלי שמלאכתו לאיסור גם ביום טוב, משום שהכתישה הוא תולדת טחינה, וטחינה היא מלאכה האסורה ביום טוב.

לדעת בית שמאי – כלי שמלאכתו לאיסור, אסור לטלטלו גם לצורך תשמיש של היתר [=לצורך גופו], ולכן אסור לטלטלו ביום טוב לקצב עליו בשר^א.

ולדעת בית הלל – כלי שמלאכתו לאיסור, מותר לטלטלו לצורך תשמיש של היתר [=לצורך גופו], ולכן מותר לטלטלו ביום טוב לקצב עליו בשר.

אמנם מודים בית הלל, שגם כשהשתמש בו תשמיש של היתר, כגון לקצב עליו בשר, לא נעשה בכך כשאר כלים שתשמישם להיתר, להיות מותר בטלטול לגמרי, ומאחר שגמר להשתמש בו, שוב לא יטלטלנו חנם.

^א כן פירש רש"י. ותימה, הא צריך לגופה, וכל כלי צריך לגופו או למקומו אפילו מלאכתו לאסור נוטלין אותו ביום טוב. ויש לומר דבפרק כל הכלים מוקמינן ליה במוקצה שיש בו חסרון כיס, דכולי עלמא מודו דאסור, כגון סיכי זירי ומזורי, דקפיד עלייהו, ובית הלל שמתירין, היינו דוקא משום שמחת יום טוב, כדמפרש בגמרא. [תוס'].